

Bogen er en rejse igennem historie, litteratur og samfundsudvikling med fokus på, hvordan synet på kærlighed, ægteskab og sex har ændret sig. Dette gøres igennem nogle nedslag i historien på nogle af de steder, hvor der er sket et skift i den måde, disse ting er blevet opfattet på og er blevet udlevet.

“For hvert af nedslagene er drømmen om den eneste ene vokset. Den er vokset i den forstand, at den er blevet mere kompleks, at den er kommet til at indeholde flere elementer. Sjæle, dødsfald, fortrolighed, bryllupper, indretningsovervejelser, forelskelser og begær udgør udviklingsruten” (s. 192).

Ud over den store historie om de ting, der er sket i verden omkring os og i Danmark, beskriver forfatteren også sin egen families kærligheds- og skilsmissehistorie og den udvikling, hun selv har været igennem i forhold til disse ting.

Forfatterens hensigt med bogen, fortæller hun, er at prøve at forstå, hvordan hun fortsat kan tro på den eneste ene, hvordan hun kan håbe, på trods af at hun er fjerdegenerationsfraskilt, at det denne gang vil holde, at hun denne gang har mødt “den eneste ene”.

Jeg vil ikke sige, at det er en bog, som er fagligt relevant for psykologer, men måske for personer (som også kan være psykologer), som ønsker en let, men ikke uddybende rejse igennem den historiske og kulturelle baggrund for ægteskab og familiedannelse, som den ser ud i dag. Jeg tænker, at den kan være god i danskundervisningen i gymnasiet og måske give lyst til at dykke ned i nogle af de perioder, som omtales i bogen, litterært eller historisk.

Bogen bærer præg af forfatterens personlige ærinde og interesse og er måske mest en akademisk øvelse (en rundvisning i diverse litterære værker og kulturelle perioder) kombineret med noget, der kan minde om dagbogsrefleksioner, eller, om man vil, en form for bekendelseslitteratur. Hvis man intet kender til ægteskabets og kærlighedens udvikling igennem tiden, vil man muligvis lære noget nyt, men desværre går bogen ikke i dybden med nogen af de ting, som nævnes som betydningsfulde for udviklingen, og der er mange antagelser baseret på egne oplevelser og erfaringer, ikke på reel og generaliserbar viden. Man kan måske se bogen som et forsvar for den romantiske drøm, men denne lever vel allerede i bedste velgående, fodres jævnligt af populærkulturen og trænger ikke til at blive forsvaret. Måske er det snarere den, vi skal prøve at vikle os ud af, for at kunne få mere realistiske forventninger til kærlighed og samliv.

Det er ærgerligt at forfatteren ikke går dybere ind i nogle af de samfundsmæssige faktorer, der har været afgørende for den plads, kærlighed og begær har fået i vores samfund, det ville have gjort den betydeligt mere interessant at læse. Jeg håber, at forfatteren i hvert fald har opnået en forståelse af sine egne romantiske drømme og håb, som var hendes erklærede formål, og jeg ønsker oprigtigt for hende, at hun kommer til at leve lykkeligt med den aktuelle eneste ene, også til sine dages ende, selvom det statistisk set er usandsynligt.

Det er en meget letlæst bog, men jeg er ikke sikker på, hvad det er hensigten at læseren skal tage med sig. Forfatteren forholder sig desværre ikke til, hvad de nedslag, hun fokuserer på, kan have af betydning i dag, både for den måde vi lever sammen på, og på vores opfattelse af kærligheden. Hvordan gør vi det så, forener behovet for tryghed med længslen efter intensitet? Det ville have været interessant at høre nogle refleksioner omkring dette med udgangspunkt i viden i stedet for egne erfaringer, personlige overbevisninger, og litterære henvisninger.

Af Rikke Pristed, psykolog

